

تحلیل نقش مؤلفه‌های آموزشی-ترویجی در توانمندسازی اقتصادی کشاورزان با تاکید بر تعیین راهبردهای موثر در بعد اقتصادی کشاورزی پایدار

زهرا رنجبر^۱، فهیمه مرادی^۲

^۱دانش‌آموخته‌ی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی / دانشگاه شیراز، ^۲دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و

آموزش کشاورزی / دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایلام

ranjbar150@yahoo.com

بخش کشاورزی به دلیل کارکردهای ویژه به عنوان یکی از محورهای اصلی توسعه محسوب می‌گردد این در حالی است که با توجه به وجود شرایط طبیعی موجود در این بخش، همواره به عنوان یکی از فعالیت‌های اقتصادی مخاطره‌آمیز به‌شمار می‌آید که لزوم توجه به بحث آموزش نیروی انسانی به منظور توانمندسازی آنان به عنوان عوامل اصلی تولید را ضروری می‌نماید. لذا هدف از این پژوهش کاربردی، شناسایی و تحلیل مؤلفه‌های آموزشی-ترویجی موثر در توانمندسازی اقتصادی کشاورزان می‌باشد. جامعه‌ی آماری شامل تمامی کشاورزان شهرستان کرمانشاه می‌باشد (N=۳۲۳۵۰) که با استفاده از نمونه‌گیری تصادفی طبقه بندی شده‌نسبت به انتخاب نمونه‌ی آماری اقدام شد (n=۳۲۰). داده‌ها با استفاده از پرسشنامه‌ای که روایی آن توسط گروهی از اساتید و کارشناسان و پایایی آن با استفاده از آلفای کرونباخ مورد تایید قرار گرفت گردآوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت (α = ۰/۸۴). نتایج به دست آمده نشان داد که علیرغم برخورداری اندک کشاورزان از خدمات آموزشی-ترویجی، این خدمات توانسته‌اند ۷۲/۴ درصد از پایداری اقتصادی را که با استفاده از شاخص‌های عملکرد محصول، ثبات عملکرد، سوددهی، درآمدزایی و نوسان درآمدی سنجیده شده است را تبیین نماید. لذا توجه به آموزش اثربخش و توانمندسازی نیروی انسانی شاغل در بخش کشاورزی به عنوان متولی تامین امنیت غذایی جامعه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و عنصری کلیدی در این فرآیند محسوب می‌گردد.

واژه های کلیدی: ترویج کشاورزی، توانمندسازی، کشاورزی پایدار